

Sygn. akt V KK 380/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Buliński

SSN Dorota Rysińska

Protokolant Katarzyna Wępa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 27 lutego 2017 r. w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w sprawie **K.K.**

skazanej z art. 212 § 1 k.k.

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść skazanej,
od wyroku Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 31 października 2013 r., sygn. akt IV Ka .../13,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w D.
z dnia 12 czerwca 2013 r., sygn. akt II K .../12

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w Ś. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w D. z dnia 12 czerwca 2013 r., sygn. akt II K .../12, K. K. została skazana za czyn wyczerpujący znamiona art. 212 § 1 k.k., na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na

kwotę 10 zł. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary grzywny warunkowo zawieszono na okres 2 lat próby. Wyrokiem tym rozstrzygnięto także w przedmiocie kosztów procesu.

Sąd Okręgowy w Ś., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonej, wyrokiem z dnia 31 października 2013 r., sygn. akt IV Ka .../13, utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji.

Kasację od prawomocnego orzeczenia wniósł Rzecznik Praw Obywatelskich. Zaskarżając wyrok w całości, na korzyść K.K., zarzucił „rażące naruszenie prawa procesowego, tj. art. 29 § 1 k.p.k., polegające na rozpoznaniu sprawy przez Sąd odwoławczy w składzie jednego sędziego, podczas gdy Sąd ten zobligowany był do rozpoznania apelacji na rozprawie w składzie trzech sędziów, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.” W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Ś. i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Rzecznika Praw Obywatelskich jest zasadna, gdyż zaskarżony wyrok został wydany z obrazą art. 29 § 1 k.p.k., konsekwencją której jest wystąpienie w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Zauważyć należy, że sprawa przeciwko K. K. toczyła się z oskarżenia prywatnego i w postępowaniu zarówno przed Sądem I instancji jak i II instancji była rozpoznawana w stanie prawnym przed 1 lipca 2015 r., czyli przed wejściem w życie ustawy z dnia 29 września 2013 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013, poz. 1247).

Z akt sprawy wynika, że Sąd Okręgowy w Ś., zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału z dnia 4 września 2013 r., rozpoznawał apelację obrońcy oskarżonej w składzie jednoosobowym i w takim też składzie został wydany w dniu 31 października 2013 r. wyrok. Zgodnie natomiast z art. 29 § 1 k.p.k. na rozprawie apelacyjnej sąd orzeka w składzie trzech sędziów, chyba że ustawa stanowi inaczej. Wyjątek od zasady określającej skład sądu i przewidujący możliwość jednoosobowego orzekania w postępowaniu apelacyjnym był wskazany

w art. 476 § 2 k.p.k., zgodnie z którym mogło to mieć miejsce tylko w postępowaniu uproszczonym i gdy tak zarządził prezes sądu okręgowego. Skoro w sprawach z oskarżenia prywatnego stosowało się przepisy o postępowaniu uproszczonym, to oznacza, że Sądowi Okręgowemu nie wolno był wyrokować jednoosobowo, nawet mimo zarządzenia prezesa, w sytuacji, gdy Sąd Rejonowy orzekał w trybie zwyczajnym. Zasada ta dotyczyła również sytuacji, gdy wcześniej postępowanie toczyło się w trybie uproszczonym, od którego odstąpiono ze względu na wystąpienie przesłanki z art. 484 § 2 k.p.k., a co miało miejsce w niniejszej sprawie. Sąd Rejonowy w D. już pierwszego dnia rozprawy 9 listopada 2012 r. odroczył ją do dnia 4 stycznia 2013 r., a więc na więcej niż 21 dni, jak również pomiędzy kolejnymi terminami rozprawy nie zachowywał terminu z art. 484 § 1 k.p.k. Wprawdzie w żadnym z protokołów rozprawy nie powołał się na treść art. 484 § 2 k.p.k., jednakże samo porównanie dat wskazuje, że Sąd Rejonowy rozpoznając sprawę przeszedł z trybu uproszczonego na zwyczajny. Okoliczność ta nie została dostrzeżona przez Sąd Okręgowy, który rozpoznał sprawę jednoosobowo, mimo, że był zobowiązany do jej rozpoznania w postępowaniu apelacyjnym w składzie trzysobowym. W sprawie zaistniała więc bezwzględna przesłanka odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., co obliguje Sąd Najwyższy do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Wskazać należy, że Sąd Najwyższy, w przypadku wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, nie bada wpływu uchybienia na treść orzeczenia, a więc zmiana przepisów postępowania już po wydaniu prawomocnego orzeczenia, nie może mieć wpływu na ocenę jego zgodności z prawem, gdyż badaniu podlega zgodność orzeczenia z obowiązującymi przepisami w chwili orzekania przez ten sąd.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono, jak w sentencji wyroku.